

Warszawa, dnia 11 sierpnia 2023 r.

Poz. 1597

USTAWA

z dnia 13 lipca 2023 r.

o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa szczególne zasady oraz procedury przygotowania i realizacji biogazowni rolniczych i zasady postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę biogazowni rolniczych, mające na celu ułatwienie i przyspieszenie przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także warunki dotyczące wykonywania działalności w tych biogazowniach.

2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie w odniesieniu do:

- 1) postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506 i 1597);
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, 553, 967, 1506 i 1597);
- 3) przyłączenia biogazowni rolniczej do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.²⁾);
- 4) zasad i warunków wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej,
 - b) ciepła,
 - c) biogazu rolniczego– w instalacjach odnawialnego źródła energii stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436 i 1597);
- 5) gospodarowania odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 i 1597);
- 6) wytwarzania odpadów stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 877 i 1506).

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295, 1506 i 1597.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz rolniczy – biogaz rolniczy w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 2) biogazownia rolnicza – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii służącą do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 3) gospodarstwo rolne – gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333 oraz z 2023 r. poz. 1450), w skład którego wchodzi zabudowa zagrodowa w rozumieniu art. 4 pkt 31 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409 oraz z 2023 r. poz. 1597).

Art. 3. 1. Podmiotem uprawnionym do przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy jest podmiot:

- 1) będący osobą fizyczną, jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, albo osobą prawną, który w ramach działalności rolniczej prowadzi gospodarstwo rolne lub dział specjalny produkcji rolnej;
- 2) będący osobą fizyczną, o której mowa w pkt 1, wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, której przedmiot wykonywanej działalności gospodarczej obejmuje wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 3) będący grupą producentów rolnych uznaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145) albo organizacją producentów uznaną na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.³⁾);
- 4) który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie produkcji artykułów rolno-spożywczych, ich składowania lub konfekcjonowania, wpisany do centralnego rejestru podmiotów działających na rynku artykułów rolno-spożywczych, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1688, 2185 i 2254 oraz z 2023 r. poz. 177, 412 i 588);
- 5) będący producentem wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550), który wyrabia wino lub moszcz z winogron pozyskanych wyłącznie z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy;
- 6) będący spółdzielnią energetyczną w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, spółdzielnią w rozumieniu art. 1 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648 oraz z 2023 r. poz. 1450) albo spółdzielnią rolników w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. poz. 2073);
- 7) będący podmiotem, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742, 1088 i 1234);
- 8) będący koordynatorem klastra energii w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii składającego się z podmiotów wskazanych w pkt 1–7, działający na obszarze działania tego klastra energii;
- 9) będący spółką handlową, w której akcje lub udziały posiada przynajmniej jeden z podmiotów wskazanych w pkt 1–6.

2. Podmiotem uprawnionym do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych zgodnie z przepisami niniejszej ustawy jest prowadzący instalację w rozumieniu art. 3 pkt 31 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska będący podmiotem wskazanym w ust. 1.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 350, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39, Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2020, str. 437 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 435.

Art. 4. 1. Przepisy ustawy stosuje się do biogazowni rolniczej:

- 1) zlokalizowanej na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony:
 - a) prowadzący gospodarstwo rolne lub dział specjalny produkcji rolnej lub wykonujący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5,
 - b) będący osobą prawną albo jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, w której akcje lub udziały posiada wyłącznie podmiot uprawniony prowadzący gospodarstwo rolne lub dział specjalny produkcji rolnej– z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej;
- 2) której – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej – łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 3,5 MW,
 - b) ciepła – łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest nie większa niż 10,5 MW,
 - c) biogazu rolniczego – roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego nie przekracza 14 mln m³,
 - d) biometanu – roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego nie przekracza 8,4 mln m³;
- 3) w której do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego wykorzystuje się wyłącznie następujące substraty:
 - a) produkty rolne oraz produkty uboczne rolnictwa, w tym odchody zwierzęce,
 - b) produkty z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpady lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, pochodzące z zakładów przemysłowych,
 - c) biomasę roślinną zebraną z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne,
 - d) odchody zwierzęce pozyskane z działalności innej niż rolnicza.

2. Warunki określone w ust. 1 pkt 2 uznaje się za spełnione, jeżeli moc i wydajność biogazowni rolniczych zlokalizowanych na obszarze danej gminy, do których tytuł prawny posiada ten sam podmiot uprawniony lub podmioty uprawnione powiązane kapitałowo, lub osoby bliskie w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2569 oraz z 2023 r. poz. 326, 412 i 595) podmiotu uprawnionego, łącznie nie przekracza parametrów określonych w ust. 1 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową listę substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w ust. 1, z podziałem na następujące substraty:

- 1) biomasę w postaci odchodów zwierzęcych, słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej,
- 2) inne substraty niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, z wyszczególnieniem przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny

– biorąc pod uwagę zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.

Art. 5. 1. W przypadku postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy oraz postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę do wniosku o wszczęcie takiego postępowania dotyczącego biogazowni rolniczej, poza dokumentami wymaganymi dla tych postępowań, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1;
- 2) oświadczenie podmiotu uprawnionego, który składa ten wniosek, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że jestem podmiotem uprawnionym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, a planowana biogazownia rolnicza, której dotyczy wniosek, spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”.

2. Zawarta w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, klauzula o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. W przypadku gdy podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnił warunki określone w art. 3 ust. 1 w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1, może on złożyć dokumenty określone w ust. 1 do organu prowadzącego postępowanie wraz z wnioskiem o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1.

4. W przypadku gdy podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest on obowiązany poinformować organ prowadzący postępowanie o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia, w którym przestał spełniać te warunki. W takim przypadku to postępowanie toczy się dalej bez stosowania przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1, bez względu na to, czy w dalszym toku tego postępowania podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnił warunki określone w art. 3 ust. 1.

Art. 6. 1. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją, lub magazynowaniem umożliwia również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony wykonujący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, chyba że:

- 1) ustalenia tego planu zakazują lokalizacji takich biogazowni rolniczych;
- 2) powierzchnia gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż 1 ha;
- 3) zmiana przeznaczenia gruntów rolnych wymaga uzyskania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Do gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się grunty zajęte pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni rolniczej, a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, miejsca magazynowania odpadów i ogrodzenia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony wykonujący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.

Art. 7. 1. W okresie 5 lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu po zawiadomieniu o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony nie może wykonywać w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego.

2. Czynność prawna podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust. 1, polegająca na:

- 1) przeniesieniu własności, użytkowania wieczystego, udziału we własności albo użytkowaniu wieczystym całości albo części nieruchomości, na której jest zlokalizowana biogazownia rolnicza, na inny podmiot niż podmiot uprawniony albo oddaniu całości albo części tej nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę lub najem innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony albo zawarciu innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków z tej nieruchomości przez inny podmiot niż podmiot uprawniony,

- 2) przeniesieniu własności, udziału we własności całości albo części biogazowni rolniczej na inny podmiot niż podmiot uprawniony albo oddaniu całości albo części biogazowni rolniczej w użytkowanie, dzierżawę lub najem innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony albo zawarciu innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania korzyści z całości albo części biogazowni rolniczej przez inny podmiot niż podmiot uprawniony,
- 3) sprzedaży akcji lub udziałów albo przeniesieniu całości praw i obowiązków w spółce osobowej oraz czynność prawna podmiotu uprawnionego obciążająca rzeczowo lub obligacyjnie akcje, udziały lub prawa i obowiązki w spółce osobowej w taki sposób, że spółka handlowa w wyniku tej czynności przestanie spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 9 – jest nieważna, z wyłączeniem czynności prawnej mającej na celu ustanowienie zabezpieczenia spłaty wierzytelności banku lub innej instytucji finansowej, finansujących lub współfinansujących budowę lub funkcjonowanie biogazowni rolniczej podmiotu uprawnionego lub prowadzenie gospodarstwa rolnego lub działu specjalnego produkcji rolnej przez podmiot uprawniony, lub wykonywanie działalności przez podmiot uprawniony.

3. W przypadku gdy podmiot wykonujący działalność w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1:

- 1) podmiot ten jest obowiązany do poinformowania, w formie pisemnej, Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „Dyrektorem Generalnym KOWR”, o tym fakcie w terminie 30 dni od dnia, w którym przestał spełniać te warunki;
- 2) Dyrektor Generalny KOWR wyznacza temu podmiotowi termin nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym przestał spełniać te warunki, na powierzenie wykonywania działalności w biogazowni rolniczej innemu podmiotowi uprawnionemu.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny KOWR może wydłużyć termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jednak łączny okres wydłużenia tego terminu nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od dnia upływu pierwotnego terminu.

5. W przypadku niedotrzymania terminu określonego na podstawie ust. 3 pkt 2 Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla podmiot, o którym mowa w ust. 3, z rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego prowadzonego na podstawie art. 23 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Art. 8. 1. Kto wbrew obowiązkowi określonemu w art. 7 ust. 3 pkt 1 nie poinformował Dyrektora Generalnego KOWR w terminie o tym, że przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Dyrektor Generalny KOWR w drodze decyzji administracyjnej.

3. Do kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 175 i art. 176 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Art. 9. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, 553, 967 i 1506) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy „lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597)”.

Art. 10. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pod budynkami, budowlami i urządzeniami wchodzące w skład biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597), a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, miejsca magazynowania odpadów i ogrodzenia, o ile ich łączna powierzchnia nie jest większa niż 1 ha i wchodzą one w skład gospodarstwa rolnego;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.⁴⁾) w art. 7:

- 1) w ust. 8g w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) 90 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW, spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597).”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295 i 1506.

2) po ust. 8g⁷ dodaje się ust. 8g⁸ w brzmieniu:

„8g⁸. Podmiot ubiegający się o przyłączenie biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW do sieci elektroenergetycznej, składając wniosek o określenie warunków przyłączenia, informuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą warunków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 463) w art. 12 w ust. 1 w części wspólnej wyraz „grzywnie” zastępuje się wyrazami „karze grzywny”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977 i 1506) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) termin, o którym mowa w art. 51 ust. 2, wynosi 90 dni, a w przypadku decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej:

- a) obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, termin ten wynosi 21 dni,
- b) biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597), termin ten wynosi 65 dni;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.”;

2) po art. 64a dodaje się art. 64aa w brzmieniu:

„Art. 64aa. 1. Stroną postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu jest wyłącznie wnioskodawca, podmioty, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe względem nieruchomości lub inne prawa trwale ograniczające własność nieruchomości, oraz właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który inwestycja będzie oddziaływać.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów o milczącym załatwieniu sprawy.

3. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Zawieszenie postępowania oraz podjęcie zawieszzonego postępowania, w odniesieniu do decyzji, o której mowa w ust. 1, może nastąpić wyłącznie na wniosek inwestora.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2022 r. poz. 403 i 2411) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23:
 - a) w ust. 4 w części wspólnej po wyrazach „współczynnika redukcyjnego” dodaje się wyrazy „w wysokości 0,85”,
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów w terminie do dnia 15 czerwca może określić, w drodze rozporządzenia, inną wysokość współczynnika redukcyjnego, o którym mowa w ust. 4, na kolejne dwa lata, biorąc pod uwagę warunki zaopatrzenia w biokomponenty i relacje cenowe na rynku biokomponentów i paliw ciekłych.”;
- 2) w art. 23b:
 - a) w ust. 2a na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a także biokomponentów, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”,
 - b) w ust. 3:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) 5,3% – w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 45, z czego 4,59% wynosi udział bioetanolu;”,
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) 3,2% – w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 49;”;
- 3) po art. 35b dodaje się art. 35c i art. 35d w brzmieniu:

„Art. 35c. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego w roku 2025 wynosi 9,2%.

Art. 35d. W 2024 r. i 2025 r.:

 - 1) minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1a, wynosi 85%;
 - 2) minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1, w oleju napędowym wynosi 5,2%.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) warunki i tryb wprowadzania do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych;”,
 - b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych;”,
 - c) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3) stosowanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE w rolnictwie;
 - 4) zapobieganie zagrożeniom zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, które mogą powstać w wyniku przewożenia, przechowywania i stosowania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE;”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

– po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:

„10b) produkty pofermentacyjne – przeznaczone do rolniczego wykorzystania płynne lub stałe substancje organiczne powstające w wyniku procesu produkcji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436 i 1597) wytworzonego z:

- a) biomasy w postaci odchodów zwierzęcych, słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej lub
- b) innych substratów służących do produkcji biogazu niezagrażających zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597);”

– w pkt 13 w lit. b w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) produktu pofermentacyjnego – oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia produktu pofermentacyjnego wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot wykonujący działalność w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwany dalej „podmiotem uprawnionym do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych”;”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nawozy organiczne i polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, uznaje się za nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub z produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.”;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzanie do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „nawozy”;

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nawozy odpowiadające typom wapna nawozowego spośród typów wapna nawozowego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5 o dopuszczalnych rodzajach zanieczyszczeń i wartościach tych zanieczyszczeń;”

– w pkt 3:

– – przed wyrazem „naturalne” dodaje się wyraz „nawozy”;

– – kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) produkty pofermentacyjne:

- a) o zadeklarowanych przez podmiot uprawniony do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych w procesie produkcji biogazu rolniczego wytwarzanego z substratów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. a,

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

- b) o dopuszczalnych rodzajach zanieczyszczeń i wartościach tych zanieczyszczeń oraz o zadeklarowanych przez podmiot uprawniony do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z substratów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z substratami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. a.”,

b) w ust. 3 po wyrazach „Nawozy naturalne” dodaje się wyrazy „i produkty pofermentacyjne”;

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Podmiot uprawniony do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych, który po raz pierwszy przeznaczają na potrzeby własne lub wprowadzają do obrotu produkt pofermentacyjny, informuje na piśmie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, o zamiarze przeznaczenia na potrzeby własne lub wprowadzania do obrotu produktu wraz z podaniem:

- 1) nazwy produktu pofermentacyjnego;
- 2) imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych, który wprowadzają do obrotu produkt pofermentacyjny;
- 3) daty rozpoczęcia przeznaczenia na potrzeby własne lub wprowadzenia do obrotu produktu pofermentacyjnego;
- 4) adresu miejsca, w którym produkt pofermentacyjny został wytworzony;
- 5) postaci produktu pofermentacyjnego;
- 6) informacji, że produkt pofermentacyjny został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne;
- 7) informacji o substratach, z których produkt pofermentacyjny został wytworzony;
- 8) informacji o szacowanej ilości średniorocznie produktu pofermentacyjnego, jaką zamierza przeznaczyć na potrzeby własne lub wprowadzić do obrotu.

4b. Informacje, o których mowa w ust. 4a, przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi nie później niż w terminie 14 dni przed pierwszym przeznaczeniem na potrzeby własne lub wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego.

4c. W przypadku zmiany substratów, z których produkt pofermentacyjny został wytworzony, podmiot uprawniony do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych przekazuje taką informację wojewódzkiemu inspektorowi nie później niż w terminie 7 dni przed przeznaczeniem na potrzeby własne lub wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego.”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Zabrania się pakowania i przepakowywania produktów pofermentacyjnych.

2. Produkt pofermentacyjny wprowadzany do obrotu zaopatruje się w dokument zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres podmiotu uprawnionego do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych, który wprowadzają do obrotu ten produkt pofermentacyjny;
- 2) postać produktu pofermentacyjnego;
- 3) informacje o masie netto produktu pofermentacyjnego;
- 4) informację o deklarowanej przez podmiot uprawniony do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych zawartości procentowej (m/m):
 - a) substancji organicznej w suchej masie,
 - b) składników pokarmowych:
 - azotu całkowitego,
 - fosforu – w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5) ogółem,
 - potasu – w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O) ogółem.”;

- 6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:
- „Art.11a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z substratów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z substratami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. a, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.”;
- 7) w art. 16f skreśla się wyrazy „ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem””;
- 8) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:
- „Stosowanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE”;
- 9) w art. 17:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne, które zostały wprowadzone do obrotu na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 lub art. 5;”;
- b) w ust. 2 po wyrazie „Nawozy” dodaje się wyrazy „i produkty pofermentacyjne”;
- 10) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zabrania się stosowania:
- 1) nawozów i produktów pofermentacyjnych na glebach zamrzniętych, zalanych wodą, nasyconych wodą lub pokrytych śniegiem;
- 2) nawozów naturalnych i produktów pofermentacyjnych w postaci płynnej podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi.”;
- 11) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:
- „Przewóz i przechowywanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE”;
- 12) w art. 23:
- a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Nawozy i środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „Nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;
- b) w ust. 3 wyrazy „i środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „, , środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;
- 13) w art. 24:
- a) w ust. 4 po wyrazach „Podłoża do upraw” dodaje się wyrazy „i produkty pofermentacyjne”;
- b) w ust. 5 wyrazy „Nawozy mineralne organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „Nawozy mineralne organiczne, organiczno-mineralne, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;
- 14) w art. 28:
- a) w ust. 1 po pkt 3a dodaje pkt 3b w brzmieniu:
- „3b) wykonywanie badań produktów pofermentacyjnych;”;
- b) w ust. 2 w pkt 1:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „analizy fizyczne, fizykochemiczne, chemiczne i biologiczne.”;
- w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:
- „h) produktów pofermentacyjnych;”;
- 15) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:
- „Nadzór i kontrola w zakresie nawozów, nawożenia, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE”;

16) w art. 30:

- a) w ust. 1 wyrazy „nawozów i środków wspomagających uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji przeprowadzają kontrole w zakresie:

- 1) spełniania przez nawozy i środki wspomagające uprawę roślin wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz wymagań jakościowych, dokonywane na podstawie badań parametrów fizycznych, fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych, wykonywanych w okręgowych stacjach lub w innych akredytowanych laboratoriach – dla nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 2) spełniania przez produkty pofermentacyjne wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych, przeprowadzane na podstawie badań parametrów chemicznych i biologicznych wykonywanych w okręgowych stacjach lub w innych akredytowanych laboratoriach;
- 3) zgodności wapna nawozowego, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, z typami wapna nawozowego i szczegółowymi wymaganiami jakościowymi dla tych typów określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5;
- 4) sprawdzenia, czy produkty, które są nawozami albo środkami wspomagającymi uprawę roślin, zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin;
- 5) sprawdzenia, czy produkty, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, zostały zaopatrzone w opakowania, etykiety lub dokumenty zawierające określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne.”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przy przeprowadzaniu kontroli w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunty;
- 2) wstępu do obiektów, w których są produkowane lub przechowywane:
 - a) nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne,
 - b) produkty, które są nawozami, środkami wspomagającymi uprawę roślin lub produktami pofermentacyjnymi, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne,
 - c) produkty, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne;
- 3) nieodpłatnego pobierania do badań próbek:
 - a) nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych,
 - b) produktów, które są nawozami lub środkami wspomagającymi uprawę roślin, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin,
 - c) produktów, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne.

4. Organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji mogą dokonywać kontroli w zakresie, o którym mowa w ust. 2, również u podmiotów, które nie wprowadzają do obrotu:

- 1) nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych;
- 2) produktów, które są nawozami lub środkami wspomagającymi uprawę, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin;
- 3) produktów, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne.”;

17) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu wprowadzającego do obrotu nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, lub produkty, które są nawozami, środkami wspomagającymi uprawę roślin lub produktami pofermentacyjnymi, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, lub produkty, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzi naruszenie przestrzegania przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu tych nawozów, środków wspomagających lub produktów, mając na uwadze zakres i stopień stwierdzonych nieprawidłowości, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje, na koszt podmiotu, który dokonał naruszenia, usunięcie w określonym terminie tych nieprawidłowości albo
- 2) zakazuje wprowadzania do obrotu tych nawozów, środków lub produktów lub nakazuje, na koszt podmiotu, który dokonał naruszenia, wycofanie z obrotu tych nawozów, środków lub produktów, określając termin wycofania z obrotu tych nawozów, środków lub produktów oraz ilość tych nawozów, środków lub produktów, która podlega wycofaniu z obrotu, oraz sposób postępowania z wycofanymi z obrotu nawozami, środkami lub produktami.

2. W przypadku nieusunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w określonym terminie, wydaje się decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Jeżeli wprowadzającym do obrotu nawozy, środki lub produkty, o których mowa w ust. 1, jest podmiot mający miejsce zamieszkania albo siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje wojewódzki inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

18) w art. 32:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów nawozowych UE i produktów pofermentacyjnych w sposób określony w przepisach o Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin, produkty nawozowe UE i produkty pofermentacyjne oraz jest przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka albo na wniosek zainteresowanych podmiotów.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest uprawniony do wykorzystania informacji o produktach pofermentacyjnych zbieranych na podstawie art. 3 ust. 4a na potrzeby realizacji zadań określonych w ust. 1.

5b. Informacje, o których mowa w ust. 5a, są udostępniane nieodpłatnie, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska ma dostęp do danych i informacji, o których mowa w ust. 4 i 5a, i wykorzystuje udostępnione dane i informacje do realizacji zadań określonych w ust. 1.”;

19) w art. 32a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty podlegające nadzorowi, o którym mowa w art. 30, ponoszą opłaty za wykonywanie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzanie badań laboratoryjnych, jeżeli w ich wyniku stwierdzono, że:

- 1) nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 6, art. 11 pkt 5 lub art. 12 pkt 5 lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, lub nie spełniają wymagań określonych w art. 5, lub nie spełniają wymagań dodatkowych zadeklarowanych przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin,
- 2) produkty pofermentacyjne nie spełniają wymagań o zawartościach procentowych substancji organicznej i składników pokarmowych, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 4, deklarowanych przez podmiot uprawniony do wykonywania działalności w biogazowniach rolniczych albo dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i ich wartości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11a.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala w drodze decyzji wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.

2b. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są uiszczane na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu wysokości opłaty stała się ostateczna.”;

20) w art. 36 wyrazy „lub środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „, , środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne”;

21) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto wprowadza do obrotu:

- 1) nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub art. 5,
- 2) produkty pofermentacyjne niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3

– wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz podlega karze pieniężnej w wysokości do 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, a w przypadku innej formy zbycia nawozów, środków wspomagających uprawę roślin lub produktów pofermentacyjnych – do 100% wartości korzyści majątkowej, którą uzyskał lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, jednak nie mniej niż 5000 zł.”;

22) w art. 37a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto wprowadzając do obrotu produkty pofermentacyjne:

- 1) pakuje i przepakuje te produkty lub
- 2) nie dołącza do danego produktu pofermentacyjnego dokumentu, o którym mowa w art. 9a ust. 2, lub
- 3) deklaruje nieprawdziwe informacje, o których mowa w art. 9a ust. 2

– podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 50 000 zł.”;

b) w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „art. 37” zastępuje się wyrazami „art. 37 pkt 1”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kto wprowadzając do obrotu produkty pofermentacyjne:

- 1) nie dopełnia obowiązków określonych w art. 3 ust. 4a–4c,
- 2) w których występują niedopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń lub zanieczyszczenia, które przekraczają dopuszczalne ich wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11a,
- 3) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub art. 37 pkt 2, nie wycofał danego produktu pofermentacyjnego wprowadzonego do obrotu

– podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 do 100 000 zł.”;

23) w art. 37c w ust. 1 wyrazy „nawozu lub środka wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub produktu pofermentacyjnego”;

24) w art. 41:

a) w pkt 2 po wyrazie „nawozy” dodaje się wyrazy „, , środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;

b) w pkt 3 po wyrazach „środki wspomagające uprawę roślin” dodaje się wyrazy „, , produkty pofermentacyjne”;

c) w pkt 6 wyrazy „lub środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „, , środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne”.

Art. 16. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587) w art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących:

- 1) produkty przetworzenia drewna, takich jak: kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, zrżyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji;
- 2) substraty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597), wykorzystywane do produkcji biogazu w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436 i 1597) lub biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2023 r. poz. 1436) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej:

- a) produktów rolnych oraz produktów ubocznych rolnictwa, w tym odchodów zwierzęcych,
- b) produktów z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, pochodzących z zakładów przemysłowych, a także z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków,
- c) produktów spożywczych przeterminowanych lub nieprzydatnych do spożycia,
- d) tłuszczów i mieszanin olejów z separacji olej/woda zawierających wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze,
- e) biomasy roślinnej zebranej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne,
- f) odchodów zwierzęcych pozyskanych z działalności innej niż rolnicza

– z wyłączeniem biogazu pozyskanego z odpadów komunalnych, ze składowisk odpadów, a także z substratów pochodzących z oczyszczalni ścieków innych niż wymienione w lit. b;”;

- 2) w art. 26 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wskazanie, czy ten wniosek jest składany przez podmiot uprawniony spełniający warunki określone w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. 1597), który zrealizował inwestycję w zakresie biogazowni rolniczej, która spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”;

- 3) w art. 30 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) naruszenia warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu lub obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 tej ustawy.”;

- 4) w art. 31 w ust. 4 po wyrazach „art. 25 pkt 3,” dodaje się wyrazy „lub warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu”.

Art. 18. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r., w przypadku gdy biogazownia rolnicza ma być lokalizowana na tym samym obszarze co inwestycje, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 1624 oraz z 2023 r. poz. 261), w zakresie inwestycji dotyczących infrastruktury portowej oraz infrastruktury zapewniającej dostęp do portów lub przystani morskich,
- 2) ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162),
- 3) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 602, 967 i 1003),

- 4) ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2023 r. poz. 979),
- 5) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r. poz. 924 i 1489),
- 6) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 733),
- 7) ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812),
- 8) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1484 oraz z 2023 r. poz. 595),
- 9) ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273 i 1846 oraz z 2023 r. poz. 595 i 1506),
- 10) ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2021 r. poz. 1644),
- 11) ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy lub przebudowy toru wodnego Świnoujście – Szczecin do głębokości 12,5 metra (Dz. U. poz. 990),
- 12) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 892 i 1113),
- 13) ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1275 i 1846)

– inwestycje, o których mowa w pkt 1–13, mają pierwszeństwo przed taką biogazownią rolniczą.

Art. 19. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r. biogazowni rolniczej nie lokalizuje się na terenach podlegających ochronie przed lokalizowaniem lub zabudową na podstawie odrębnych przepisów, chyba że w trybie przepisów przewidujących tę ochronę podmiot uprawniony, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zwany dalej „inwestorem”, uzyska zgodę na jej lokalizację.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do otulin form ochrony przyrody i obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

3. Biogazownię rolniczą realizuje się na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

4. Dopuszcza się realizację biogazowni rolniczej niezależnie od istnienia lub ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pod warunkiem że nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uchwałą o utworzeniu parku kulturowego, a rada gminy uchwaliła uchwałę o ustaleniu lokalizacji biogazowni rolniczej.

5. Warunek niesprzeczności ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest spełniony, jeżeli lokalizacja biogazowni rolniczej będzie miała miejsce na terenach, dla których przewidziano kierunek zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją.

Art. 20. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r., w przypadku lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, inwestor występuje, za pośrednictwem wójta (burmistrza, prezydenta miasta), z wnioskiem o ustalenie lokalizacji biogazowni rolniczej do właściwej rady gminy.

2. Ustalenie lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może obejmować terenów przeznaczonych pod inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

3. Ustalenie lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może obejmować terenów wymagających uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych poza granicami administracyjnymi miast na cele nierolnicze, wynikającej z przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

4. Rada gminy podejmuje uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, albo odmowie ustalenia tej lokalizacji w terminie 60 dni od dnia złożenia przez inwestora wniosku, o którym mowa w ust. 1. Rada gminy, podejmując uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, bierze pod uwagę potrzeby i możliwości rozwoju gminy wynikające z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

5. Jeżeli uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może być podjęta w terminie określonym w ust. 4, przewodniczący rady gminy jest obowiązany w tym terminie powiadomić inwestora, podając powody opóźnienia oraz wskazując nowy termin podjęcia tej uchwały, nie dłuższy jednak niż 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) mapę zasadniczą albo, w przypadku jej braku, mapę ewidencyjną, pochodzące z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujące teren, którego wniosek dotyczy, wraz z obszarem, na który inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500 albo 1:1000 w postaci:
 - a) elektronicznej – w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych albo
 - b) papierowej;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) dla biogazowni rolniczej, której przedmiotem działalności jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej – określenie maksymalnej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej,
 - b) ciepła – określenie maksymalnej łącznej mocy cieplnej,
 - c) biogazu rolniczego – określenie maksymalnej rocznej wydajności produkcji biogazu rolniczego,
 - d) biometanu – określenie maksymalnej rocznej wydajności produkcji biometanu z biogazu rolniczego;
- 4) określenie substratów, które wykorzystuje się do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 5) analizę powiązania biogazowni rolniczej z uzbrojeniem terenu;
- 6) charakterystykę biogazowni rolniczej, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, jak również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych biogazowni rolniczej oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 7) wskazanie nieruchomości, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, na których mają być zlokalizowane obiekty biogazowni rolniczej;
- 8) wskazanie, w jakim zakresie planowana inwestycja nie uwzględnia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w przypadku wniosku dotyczącego lokalizacji biogazowni rolniczej na terenie, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
- 9) wskazanie, że planowana inwestycja nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz nie jest sprzeczna z uchwałą o utworzeniu parku kulturowego.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1;
- 2) oświadczenie inwestora, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że jestem podmiotem uprawnionym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, a planowana biogazownia rolnicza, której dotyczy wniosek, spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”;

- 3) oświadczenie inwestora, że nie zachodzi kolizja lokalizacji biogazowni rolniczej z inwestycjami, o których mowa w art. 18;
- 4) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jest wymagana zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, 1113, 1501 i 1506).

8. Zawarta w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, klauzula o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 6 i 7, wójt (burmistrz, prezydent miasta) wzywa do usunięcia braków formalnych, wskazując termin na ich usunięcie, nie dłuższy jednak niż 14 dni, pouczając jednocześnie, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

10. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza ten wniosek wraz z dołączonymi do niego dokumentami na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, określając formę, miejsce i termin składania uwag do wniosku, liczony od dnia zamieszczenia. Informację o zamieszczeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) podaje do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

11. Uwagi do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnosi się w postaci papierowej albo elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), w terminie 21 dni od dnia zamieszczenia wniosku na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy.

12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, powiadamia o możliwości przedstawiania opinii:

- 1) gminną lub inną właściwą, w rozumieniu art. 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, komisję urbanistyczno-architektoniczną;
- 2) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji zlokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151);
- 3) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych;
- 4) organ właściwy w sprawach ochrony gruntów rolnych – w odniesieniu do gruntów rolnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- 5) właściwy organ Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do nieruchomości, na których znajdują się urządzenia melioracji wodnych;
- 6) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 7) właściwy organ nadzoru nad gospodarką leśną – w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 6;
- 8) właściwego zarządcę terenów kolejowych – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 9) właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej – w odniesieniu do linii kolejowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 10) właściwy dla proponowanej lokalizacji inwestycji organ prowadzący kataster nieruchomości – w zakresie kolizji przebiegu planowanej inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 11) właściwego wojewodę, marszałka województwa oraz starostę – w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących realizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – w odniesieniu do terenów nieobjętych obowiązującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego;
- 12) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych na terenach pozostających w zasięgu ograniczeń wysokości zabudowy na lotnisku i w jego otoczeniu, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185 i 2642 oraz z 2023 r. poz. 1489);
- 13) właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska – w odniesieniu do form ochrony przyrody, w przypadku inwestycji, dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 14) właściwego dla miejsca lokalizacji inwestycji komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej dotyczącymi w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska dotyczącymi lokalizacji inwestycji od obiektów stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;

- 15) dyrektora właściwego urzędu morskiego – w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 960);
- 16) starostę – w odniesieniu do terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy;
- 17) właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego;
- 18) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe co najmniej 220 kV;
- 19) właściwe organy wojskowe, ochrony granic oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 20) właściwy organ nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych;
- 21) zarząd województwa w zakresie uwzględnienia wyników audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 22) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa określone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990, z 2022 r. poz. 1846 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 803) oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

13. Organy i podmioty, o których mowa w ust. 12, przekazują opinię w terminie 21 dni od dnia otrzymania powiadomienia. Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje inwestorowi do wiadomości opinię nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania tej opinii.

14. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, występuje o uzgodnienie wniosku z właściwym:

- 1) organem administracji geologicznej – w odniesieniu do terenów występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz przestrzeni objętych wyznaczonymi terenami górniczymi dla kopalin stanowiących przedmiot działalności wydobywczej;
- 2) wojewódzkim konserwatorem zabytków – w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony konserwatorskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840 oraz z 2023 r. poz. 951) oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub wykazie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 474);
- 3) zarządcą drogi – w zakresie, w jakim projektowana inwestycja przebiega przez nieruchomości wchodzące w skład pasa drogowego, przylega do nieruchomości wchodzących w skład pasa drogowego lub powoduje ograniczenia w sposobie zagospodarowania pasa drogowego.

15. Organy, o których mowa w ust. 14, dokonują uzgodnień w terminie 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia, o którym mowa w ust. 14. Nieprzedstawienie stanowiska w tym terminie uznaje się za uzgodnienie wniosku, o którym mowa w ust. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje inwestorowi do wiadomości stanowisko nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania stanowiska w tej sprawie.

16. Do czasu podjęcia uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, inwestor może modyfikować wniosek, o którym mowa w ust. 1. Modyfikacja tego wniosku może wynikać w szczególności ze zgłoszonych uwag, uzyskanych opinii oraz dokonanych uzgodnień. W przypadku modyfikacji wniosku przepisy ust. 1–15 stosuje się.

17. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedkłada radzie gminy projekt uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wraz z opiniami i uwagami oraz wynikiem dokonanych uzgodnień. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy terenu, na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedkłada również opracowanie ekofizjograficzne oraz prognozę oddziaływania na środowisko, sporządzone na potrzeby tego planu.

18. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia podjęcia przez radę gminy uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, przekazuje ją inwestorowi wraz z informacją o nieprzedstawieniu opinii lub stanowiska w wyznaczonym terminie.

19. Ustalenie lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może być uzależnione od zobowiązania inwestora do spełnienia świadczeń lub warunków niewynikających z odrębnych przepisów.

Art. 21. 1. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, określa:

- 1) rodzaj inwestycji;
- 2) granice terenu objętego biogazownią rolniczą;
- 3) odpowiednio do przedmiotu działalności biogazowni rolniczej w zakresie wytwarzania maksymalną:
 - a) łączną moc zainstalowaną elektryczną,
 - b) łączną moc cieplną,
 - c) roczną wydajność produkcji biogazu rolniczego,
 - d) roczną wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego;
- 4) substraty, które wykorzystuje się do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 5) charakterystykę biogazowni rolniczej, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, jak również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych biogazowni rolniczej oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 6) wskazanie nieruchomości, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, na których mają być zlokalizowane obiekty biogazowni rolniczej;
- 7) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków.

2. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

3. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wygasa, jeżeli przed upływem 3 lat od dnia ogłoszenia tej uchwały w wojewódzkim dzienniku urzędowym decyzja o pozwoleniu na budowę biogazowni rolniczej nie stała się ostateczna. Gmina informuje inwestora o wygaśnięciu uchwały nie później niż w terminie 7 dni od dnia jej wygaśnięcia.

Art. 22. 1. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wiąże organ wydający pozwolenie na budowę.

2. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Informację tej treści zamieszcza się w tej uchwale.

3. W odniesieniu do określonego terenu rada gminy może podjąć więcej niż jedną uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4.

4. W przypadku gdy na podstawie uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, zostanie wydana decyzja o pozwoleniu na budowę, pozostałe uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wydane w odniesieniu do tego samego terenu wygasają.

5. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4.

6. W przypadku realizacji biogazowni rolniczej do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4.

Art. 23. Przepisy art. 18–22 stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;

- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.

Art. 24. 1. Do postępowań o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących biogazowni rolniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu dotychczasowym, a jeżeli podmiot, który złożył wniosek o wszczęcie tego postępowania, złoży organowi, przed którym toczy się to postępowanie, oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, wraz z wnioskiem o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku złożenia wniosku o stosowanie w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1, początek terminu, o którym mowa w art. 35 ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 9, liczy się od dnia złożenia tego wniosku.

Art. 25. 1. Do postępowań o wyłączenie z produkcji użytków rolnych przeznaczonych pod realizację inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, a jeżeli podmiot, który złożył wniosek o wszczęcie tego postępowania, złoży organowi, przed którym toczy się to postępowanie, oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, wraz z wnioskiem o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Na wniosek właściciela gruntu rolnego wyłączonego z produkcji rolniczej pod biogazownię rolniczą zlokalizowaną na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony prowadzący gospodarstwo rolne, który jest gruntem określonym w art. 2 ust. 1 pkt 3a ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, organ, który wydał w pierwszej instancji decyzję zezwalającą na wyłączenie tego gruntu z produkcji, stwierdza jej wygaśnięcie. Uiszczona należność i opłaty roczne nie podlegają zwrotowi.

3. W przypadku stwierdzenia wygaśnięcia decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntu z produkcji na podstawie ust. 2 organ, o którym mowa w ust. 2, przekazuje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie tej decyzji:

- 1) właścicielowi staroście, który dokonuje w ewidencji gruntów i budynków zmiany:
 - a) oznaczenia użytku gruntowego z terenów przemysłowych na grunty rolne zabudowane,
 - b) rodzaju budynków z przemysłowych lub magazynowych na budynki produkcyjne, usługowe i gospodarcze dla rolnictwa– jeżeli powierzchnia użytku gruntowego, stanowiącego tereny przemysłowe, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekraczała w ewidencji gruntów i budynków 1 ha (10 000 m²);
- 2) Dyrektorowi Generalnemu KOWR, który aktualizuje dane zawarte w rejestrze rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

4. Wykazanie w ewidencji gruntów i budynków zmian, o których mowa w ust. 3, następuje na podstawie wniosku właściciela gruntu rolnego, o którym mowa w ust. 2, oraz przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dokumentacji geodezyjnej zawierającej wykaz zmian danych ewidencyjnych sporządzony przez osobę posiadającą uprawnienia zawodowe, o których mowa w art. 43 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

5. Ujawnienie na gruntach, o których mowa w ust. 1, gruntów rolnych zabudowanych nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie ustalenia klasy bonitacyjnej gruntów. Podstawę klasyfikacji tych gruntów stanowi obowiązująca przed wybudowaniem biogazowni rolniczej mapa klasyfikacyjna.

Art. 26. Do postępowań o wydanie decyzji o warunkach zabudowy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów niniejszej ustawy, a przepisy ustawy zmienianej w art. 13 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 27. W sprawach dotyczących uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących wykorzystywania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 11 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. Do postępowań dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 17, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28 ust. 5 i art. 32a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 5 oraz art. 32a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 15, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*